

Dosarul nr. 1a-237/20
Buiucani
1-18127164-02-1a-24012020
Vasilisa

Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător Muntean

DECIZIE
În numele Legii

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecători

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocaților

Teleucă Stelian
Gîrbu Silvia și Furdui Sergiu
Nicolai Zinaida

Scutelnic Cătălin

*****, *****

judecând în ședință de judecată publică apelul comun al avocaților ***** și ***** în interesele inculpatului ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, originar din *****, domiciliat în *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, nesupus militar, celibatar, 1 copil minor la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără antecedente penale,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 26.01.2018-03.01.2020;

- în instanța de apel: 24.01.2020-30.06.2020.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325

alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni (un an și șase luni), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul sumei de 150 000 (o sută cincizeci mii) lei.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 6 006 lei.

Corpus delict - CD-ul cu rezultatele măsurilor speciale de investigații, anexat la cauza penală s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, *****, gestionând activitatea agenților economici SRL „Andextrans Nord”, SRL „Rosagrogroup”, la data de 28 ianuarie 2017, orele 09:27 min., de pe nr. +79621452270 l-a apelat pe ***** care activa în cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

În continuare, ***** în cadrul discuției telefonice cu *****, care activa în funcție de șef de Direcție control produse de uz fitosanitar și fertilizanți a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, a promis, oferit unei persoane publice bani ce nu i se cuvin pentru acesta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume de a confirma certificatele fitosanitare eliberate pe producția agricolă exportată în Federația Rusă de către agenții economici supra, care sunt gestionate de el.

Urmare a discuției petrecute, *****, folosind situația de serviciu, a indicat subalternei sale, ***** să confirme certificatele fitosanitare parvenite la confirmare din Federația Rusă pe agenții economici SRL „Andextrans Nord”, SRL „Rosagrogroup”, gestionați de către *****.

Tot el, ***** după o perioadă de 10 minute de la prima discuție telefonică la 28 ianuarie 2017, întru a se asigura că ***** a discutat cu subalternii săi, de la nr. +079605553053 l-a telefonat și l-a întrebat dacă cerința sa a fost soluționată, primind un răspuns afirmativ de la *****, a întrerupt discuția.

În continuare, ***** întru împlinirea scopului infracțional la 17 februarie 2017, prin intermediul sistemului internațional de transfer „Zolotaia Corona”, prin intermediul cet. Federației Ruse, ***** a transmis lui ***** mijloace bănești în mărime de 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 2 005,88 lei, mijloacele bănești fiind primite de ***** la filiala *****, amplasată în *****.

Astfel, inculpatului ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal - coruperea activă, adică, promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată apel comun au declarat în termen legal avocații ***** și ***** în interesele inculpatului *****, solicitând admiterea cererii de apel ca întemeiată cu casarea sentinței atacate, rejudicarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui ***** în baza art.325 alin.(1) Cod penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În argumentarea apelului declarat, avocații au invocat că:

- instanța de fond a ignorat faptul că urmărirea penală a fost pornită „in personam” (ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 04.08.2017), nu însă pe careva fapte sau circumstanțe „in rem”). Or, în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, se arată în mod expres: „pornirea urmăririi penale în privința cet. ***** pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal”;

- în cadrul urmăririi penale (cauza penală nr.2017978288), procurorul în Procuratura Anticorupție, ***** a emis la 15 ianuarie 2018, ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal. Ulterior, a doua zi, adică la 16 ianuarie 2018, prin ordonanța aceluiași procuror, ***** a fost pus sub învinuire în baza art.325 alin.(1) Cod penal;

- la pronunțarea sentinței din 03 ianuarie 2020, prima instanță a neglijat să constate că ***** a fost pus sub învinuire în afara termenului de trei luni, contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece potrivit circumstanțelor cauzei, calitatea de bănuit a lui ***** se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 04 august 2017, și a expirat la 04 noiembrie 2017 - dată la care procurorul urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe ***** de sub urmărire penală sau să-l pună sub învinuire, respectând astfel exigențele alin.(3) art.63 Cod de procedură penală;

- din materialele dosarului cu certitudine se stabilește că, reieșind din partea dispozitivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, procurorul a dispus: „pornirea urmăririi penale în privința cet. ***** pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal”;

- cauza dată a fost pornită în privința unei persoane concrete, și anume - în privința lui ***** (in personam), în ordonanța de pornire a urmăririi penale

arătându-se în mod expres: timpul comiterii faptei prejudiciabile și descrierea acesteia (promisiunea remunerației ilicite sub formă de bani - 28 ianuarie 2017, respectiv transmiterea remunerației ilicite sub formă de bani în cuantum de 100 dolari SUA - 17 februarie 2017); fapta incriminată cu indicii calificativi și normele legii penale incriminate anume lui ***** (promisiunea, oferirea și darea prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal).

- din redacția dispozitivului și din partea constatatoare a ordonanței din 04 august 2017, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale i-a atribuit lui ***** statutul procesual de bănuit, deoarece a indicat concret fapta prejudiciabilă și timpul comiterii acesteia, obiectul material al infracțiunii (natura concretă și cuantumul), încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuit ***** . Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în sensul dispoziției art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei, în speța dată această persoană fiind *****;

- instanța de fond combate poziția apărătorului motivând asupra inexistenței temeiurilor de nulitate a probelor art.94 Cod de procedură penală. În realitate, apărarea nici nu a pledat asupra incidenței la caz a nulității probelor, ci asupra nulității actelor procedurale (art.251 Cod de procedură penală), care remarcăm sunt instituții procesuale diferite;

- calitatea de bănuit în privința lui ***** i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale, adică din data de 04 august 2017 și a expirat de drept la 04 noiembrie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să-i învinuieze învinuirea lui ***** , sau să-l scoată de sub urmărirea penală. În speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuit în privința lui ***** expirase de drept la data de 04 noiembrie 2017. Însă învinuirea i-a fost înaintată tocmai la data de 16 ianuarie 2018 și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală;

- calitatea de bănuit în privința lui ***** , odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuită și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa. Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art.22 alin.(2) și art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, precum și celor din art.4 al Protocolului nr.7 la Convenția Europeană, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale

referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art.251 alin.(2) Cod de procedură penală. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în calcul de instanță, inclusiv și din oficiu. Astfel, se conchide că actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuit, sunt nule și procesul penal urmează a fi încetat;

- luând în calcul spețele de referință de care am uzat mai sus, apărarea constată că emiterea ordonanței de punere sub învinuire a lui ***** prezintă o încălcare esențială a legii procesual penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale persoanei, fiind nulă, or, prin prisma art.251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, atrage nulitatea actului procedural în cazul când s-a comis o încălcare a normei de drept procesual penal, ce nu poate fi înlăturat decât prin anularea aceluși act, respectiv, odată ce ordonanța de punere sub învinuire a lui ***** se consideră nulă, devin nule și toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală, circumstanțe în care instanța de fond le-a apreciat eronat. Astfel, instanța de fond nici nu putea să purceadă la aprecierea probelor și să se expună asupra vinovăției inculpatului ***** și să soluționeze chestiunilor specificate la art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, în timp ce la caz există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului ***** - art.275 pct.8), 9) Cod de procedură penală.

4. În cadrul ședinței instanței de apel avocatul ***** și ***** au susținut apelul depus, solicitând admiterea acestuia în sensul declarat, casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui ***** în baza art.325 alin.(1) Cod penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Procurorul participant Scutelnic Cătălin, nu a susținut apelul declarate de către avocați în interesele inculpatului, solicitând respingerea acestuia ca nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond.

Inculpatul ***** fiind legal citat în ședința de judecată a instanței de apel nu s-a prezentata, nu a înștiințat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta în ședința de judecată, nu a solicitat amânarea examinării cauzei, de asemenea este de menționat că inculpatul a fost anunțat în căutare, în privința acestuia a fost inițiat dosarul de căutare nr. 2019090086 din 14.10.2019, Colegiul dispune examinarea cauzei în absența inculpatului.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite apelul comun al avocaților ***** și ***** în interesele inculpatului ***** , casează sentința Judecătorei Chișinău,

sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, integral, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Conform art. 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.*

Analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul Penal constată următoarele:

*****, este învinuit de către organul de urmărire penală că gestionând activitatea agenților economici SRL „Andextrans Nord”, SRL „Rosagrogrou”, la data de 28 ianuarie 2017, orele 09:27 min., de pe nr. +79621452270 l-a apelat pe ***** care activa în cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

În continuare, ***** în cadrul discuției telefonice cu ***** , care activa în funcție de șef de Direcție control produse de uz fitosanitar și fertilizanți a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, a promis, oferit unei persoane publice bani ce nu i se cuvin pentru acesta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume de a confirma certificatele fitosanitare eliberate pe producția agricolă exportată în Federația Rusă de către agenții economici supra, care sunt gestionate de el.

Urmare a discuției petrecute, ***** , folosind situația de serviciu, a indicat subalternei sale, ***** să confirme certificatele fitosanitare parvenite la confirmare din Federația Rusă pe agenții economici SRL „Andextrans Nord”, SRL „Rosagrogrou”, gestionați de către *****.

Tot el, ***** după o perioadă de 10 minute de la prima discuție telefonică la 28 ianuarie 2017, întru a se asigura că ***** a discutat cu subalternii săi, de la nr. +079605553053 l-a telefonat și l-a întrebat dacă cerința sa a fost soluționată, primind un răspuns afirmativ de la ***** , a întrerupt discuția.

În continuare, ***** întru împlinirea scopului infracțional la 17 februarie 2017, prin intermediul sistemului internațional de transfer „Zolotaia Corona”, prin intermediul cet. Federației Ruse, ***** a transmis lui ***** mijloace bănești în

mărime de 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 2 005,88 lei, mijloacele bănești fiind primite de ***** la filiala *****, amplasată în *****.

Astfel, inculpatului ***** i se impută de către organul de urmărire penală că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal - coruperea activă, adică, promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Inculpatul ***** fiind audiat în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, în ședința din 22.04.2019, a declarat că nu recunoaște vina în cele imputate, nu a comis infracțiunea de corupere, nu a avut nici o intenție de a corupe pe cineva, deoarece persoanele date și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu. Menționează că în acea zi de sâmbătă când dânsul a telefonat, a fost emis ordin ca ei să iasă la serviciu, întrucât în acea perioadă era o situație foarte dificilă cu trecerea camioanelor cu marfă ușor alterabilă și staționau foarte multe camioane. În acea perioadă a avut tiruri care au stat câte 5-6 zile la trecerea în vamă. Pe ***** îl cunoaște de foarte mult timp, nu era necesar să-l corupă, fiindcă erau prieteni de foarte mult timp. Relatează că la data de 28.01.2017 într-adevăr l-a telefonat pe ***** și s-a indignat de situația că erau foarte multe camioane. Reiterează că au fost zile când avea câte 20 camioane care stăteau la trecerea în vamă în Rusia câte 5-6 zile, iar ***** era director-adjunct la Agenția pentru Siguranța Alimentelor, care era organul de control și era în funcția lui ca să coordoneze cu agenții economici. Susține că era o domnișoară Veronica pe care o cunoștea, anume când ea se ocupa de confirmarea certificatelor, tot era foarte greu, or a avut camioane care au fost și 12 zile la trecere. Indică că la data de 28.01.2017 credea că sunt 18 camioane, dar realmente erau doar 3 camioane, pentru care în aceeași zi au fost confirmate 3 certificate. Susține că atunci l-a telefonat pe ***** fiindcă credea că Veronica este la serviciu, după care a aflat că era Elena și ele deja erau confirmate, nu era nici o problemă. Din discuția care a avut-o cu *****, s-a vorbit în formă de glumă cu referire la promisiunea vizavi de bunuri, servicii sau avantaje, el era ierarhic-superior pe persoanele care se ocupau de asta, nu era necesitatea să promită sau să dea niște bani, fiindcă pe ***** îl cunoaște demult, de la universitate. Din discuția telefonică se vede că dânsii comunică la nivel de prieteni, faptul că el folosea cuvinte necenzurate, fiindcă era indignat că mașinile stăteau, dar bani el nu a promis, fiindcă certificatele până la discuția lor erau deja confirmate. Certificatele au fost confirmate nu de Veronica, dar de Elena, din discuția telefonică dintre el și Elena nu s-a vorbit de nici o remunerare și nici nu a fost nici o cerință sau promisiune din partea lui. Când a vorbit și cu Veronica, la fel nu a fost nici o cerință de remunerare. Confirmă că a transmis prin intermediul cet. rus ***** 100 dolari lui *****.

Menționează că dacă ar fi avut intenția să se

eschiveze de la realitate, putea să spună că nu a trimis el acești bani, fiindcă persoana în cauză care i-a trimis nu are nici o legătură cu el, iar numărul indicat în chitanța de trimitere poate fi indicat orice număr. Scopul trimiterii acestor bani a fost că undeva cu câteva zile înainte de asta ***** l-a telefonat și l-a rugat să-i împrumute bani, ei au vorbit la telefon, acea discuție nu a ajuns în stenogramă. Declară că împrumutul respectiv ***** nu i l-a returnat, fiindcă erau în relații de prietenie, nu o singură dată acesta a apelat la el să-i împrumute bani, permanent ori întorcea, ori achita el masa când erau într-un local undeva. De data asta nu s-a restituit datoria fiindcă el a fost reținut și s-a început chestia cu dosarele, în afară de dosarul cu corupere pasivă el are mai multe și nici nu i-a cerut acei bani înapoi, crede că după ce își va rezolva probleme lui financiare, o să-i întoarcă banii. În acea perioadă activa în calitate de director la SRL „Eva Fruct”, înregistrat în Federația Rusă. Susține că nu are atribuție directă la SRL „Andextrans Nord” și SRL „Rosagrogrou”, SRL „Eva Fruct” în calitate de cumpărător procura de la acești agenți economici fructe, aveau doar relații contractuale. SRL „Eva Fruct” are încheiate contracte cu SRL „Andextrans Nord” și SRL „Rosagrogrou”, ar putea să le prezinte la necesitate. Merele erau destinate lui, marfa era la hotarul rusesc, deci le aparținea lor și ei răspundeau de toate procedurile care se produc în vamă. Susține că nu a trimis bani lui ***** din numele său, fiindcă atunci nu avea timp, acolo permanent este rând și este mai ușor să trimiți o persoană. Din câte ține minte, ***** l-a rugat să-i împrumute 150 dolari sau 200 dolari, dar fata ceea nu avea bani mai mulți. La data de 28.01.2017 când l-a sunat pe ***** , nu cunoștea dacă erau confirmate certificatele, motivul pentru care l-a sunat pe ***** era ca să se ocupe de atribuțiile de serviciu. Când l-a sunat, l-a rugat să o sune pe Veronica pentru ca să confirme certificatele. Pe Veronica o cunoștea, avea contactul ei telefonic, dar nu a sunat-o direct pe aceasta, fiindcă erau probleme cu ea, mereu mașinile staționau câte 5-6 zile (f.d. 176-177 Vol. II).

Ulterior inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în față instanței de judecată, motiv pentru care prin încheierea din 05 iunie 2019 a fost dispusă aducerea silită a inculpatului, care nu a fost posibil de executat din motiv că inculpatul nu se afla la domiciliul comunicat organelor de drept. În consecință, prin încheierea din 05 iulie 2019, ***** a fost anunțat în căutare, cu aplicarea măsurii preventive - arestul, pe un termen de 30 zile din momentul reținerii. Urmare a acțiunilor întreprinse, a fost pornit dosarul de căutare nr.2019090086. În consecvența logicii expuse, instanța de fond a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului ***** , în temeiul rigorilor articolului 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

6. La baza acuzațiilor înaintate inculpatului ***** în comiterea infracțiunii incriminate, acuzatorul de stat a făcut referire la următoarele probe, care ar confirma vinovăția acestuia:

- conținutul declarațiilor martorului ***** care fiind audiată în ședința de judecată a instanței de fond, a declarat că îl cunoaște pe inculpatul *****, a făcut cunoștință cu acesta la serviciu. Nu cunoaște anul precis, dar aproximativ în anul 2014-2015 a făcut cunoștință cu ***** la serviciu, acesta a venit la serviciu în Agenție unde era și ***** și *****. Nu-și amintește cum a fost, știe că au intrat în cabinetul lui ***** și au făcut cunoștință sau în coridor au făcut cunoștință. Relatează că ***** a fost șef de Direcția de supraveghere sanitară, protecția și sănătatea plantelor, iar ***** șef de Direcție la fertilizanți. Cunoaște că cei doi erau prieteni cu *****, care era un agent economic ce se ocupă cu exportul, dar anume cu ce nu cunoaște. Confirmă că a fost telefonată o dată de *****, acesta a întrebat-o dacă a mai confirmat certificate din acea dată, dar care anume nu-și amintește, aceasta a fost după Anul Nou sau 2016, sau 2017, nu poate spune concret anul, era iarna, zi de sâmbătă și dânsa certifica certificate și sâmbătă, și duminică, dânsul a întrebat-o dacă a confirmat și dacă poate să confirme certificate mașinilor care stăteau la vamă. Menționează că nu i-a spus nici o denumire, atunci se adunase cam 40 certificate și trebuia să le confirme. De asemenea, ***** a rugat-o să verifice dacă un certificat este confirmat sau nu, dânsa sa uitat și îi pare că era deja confirmat. Concretizează că ***** a telefonat atunci sâmbătă când a discutat cu *****. ***** tot a întrebat-o de certificate, a întrebat-o dacă a confirmat azi ceva și dacă poate să le confirme. După ce a discutat cu *****, peste 15 min. a telefonat și ***** prin aplicația „Viber”. ***** a dat numărul său de telefon lui *****. Indică că nu-și amintește ce numere erau la camioane. În timpul discuției cu *****, acesta nu i-a comunicat că el a vorbit cu superiorii și că ei cunosc situația. Menționează că toate certificatele care solicitate pe poșta sa, le-a confirmat pe toate. Indică că nu era zi de lucru atunci, dar în fiecare zi cineva trebuie să confirme certificate și dânsa înlocuia colega de lucru, astfel cineva din angajați certifica și sâmbăta, și duminica. Relatează că declarațiile la organul de urmărire penală le-a făcut benevol și sunt veridice. Mai indică că careva remunerații sub formă de bani sau bunuri nu a primit pentru confirmarea certificatelor nici de la *****, nici de la altcineva. Era zi de sâmbătă și nu s-a trezit chiar la 8 dimineața, sâmbăta și duminica de la orele 10:00 min. începe certificarea, de aceea așa multe certificate s-au adunat. Dânsa confirma în fiecare zi și mereu verifica poșta, atunci când a primit indicații, nu i s a spus că la fiecare 10 min. trebuie să intre pe poștă, i s-a spus că verifice poșta și când vede certificate, să le confirme. Nu cunoaște nici un act normativ în care să fie indicat în cât timp trebuie să confirme certificatele. Atât apelul lui *****, cât și apelurile șefului de la Direcția fitosanitare, le percepe ca o rugămintă. Mai indică că camioanele erau ale mai multor agenți economici. În acea zi doar ea era persoana responsabilă pentru a confirma certificatele, astfel a început să confirme toate certificatele care erau pe poștă. Din câte își aduce aminte, atunci a fost singura dată

când a fost telefonată atât de *****, cât și de *****. Când a sunat-o șeful, era cam indignată pentru că era sâmbătă, dar probabil au fost multe mașini oprite la vamă din motiv că nu au fost confirmate certificatele, din acest motiv și a sunat-o șeful sâmbătă, fiindcă vineri după ora 10:00 min. nu a mai verificat poșta, dar certificatele vin și noaptea și s-au adunat. Reiterează că pe poșta au fost mai multe certificate, aproximativ 40, dar câte certificate erau ale lui ***** nu ține minte. Susține că la urmărirea penală ținea mai bine minte evenimentele și datele, atunci a spus numărul camioanelor ale lui ***** și a indicat corect (f.d. 171-173 Vol. II);

- conținutul declarațiilor martorului ***** care fiind audiată în ședința de judecată a instanței de fond, a declarat a activat din 15 august 2011 până în februarie 2018 la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor. Cu ***** a făcut cunoștință atunci când activa în Direcția protecția plantelor și sănătate pe scurt fitosanitare, aproximativ în anul 2013, cu acesta i-a făcut cunoștință ***** ca coleg de facultate. ***** era inspector ca și dânsa, a înțeles că ei toți 3 erau colegi de facultate, au învățat împreună. Mai indică că atunci la moment nu știa cu ce se ocupă *****, ulterior a aflat că este agent economic. În perioada cât a activat, dânsa răspundea de dosarul pentru includerea în lista exportatorilor în Federația Rusă și atunci ***** a venit cu dosarul. Mai indică că atunci când era responsabilă pe certificatele fitosanitare, a fost contactată de mai mulți agenți economici, a fost un moment când au fost stopate peste 20 camioane la vamă în Federația Rusă și atunci a fost contactată de mai mulți agenți economici. Nu ține minte, dar crede că atunci a fost contactată și de *****, în Federația Rusă spunea că la toți agenții economici se rețin mașinile. În luna ianuarie 2017 nu era la serviciu, a fost contactată de ***** care i-a explicat situația reținerii transporturilor și a întrebat-o din ce cauză certificatele nu sunt confirmate, fiindcă dânsa pe zi avea câte 120 certificate de export la confirmare. Confirmă că a fost contactată o dată și de *****, dar nu poate spune perioada, dacă anume atunci când a telefonat și ***** sau nu. Menționează că deoarece dânsa nu reușea, a rugat-o pe colega sa ***** să certifice. Ține să explice că nu depindea confirmarea certificatelor de cine suna, așa era programul, Federația Rusă le transmitea nr. la certificat și datele care erau în certificatul dat, când primeau numărul și codul, dânsii aveau alt program și verificau din programul lor dacă corespund cu certificatele fitosanitare, dacă nu coincideau datele din certificat, dânsa verifica inspectorul din teritoriu care a eliberat certificatul și dacă totul era corect, dânsa confirma. Posibil că s-a uitat în program și dacă era confirmat numărul dat, crede că i-a spus lui ***** că este confirmat. Mai indică că dacă nu ar fi fost certificatele confirmate în program, i-ar fi comunicat lui ***** sau lui ***** să o sune pe *****, nu mai ține minte. La urmărirea penală a dat declarații benevol, declarațiile sunt veridice, la acel moment ținea minte mai bine evenimentele. Indică că mijloace bănești nu i s-au propus și nici nu a primit pentru confirmarea certificatelor. Relatează că sâmbăta și duminica

confirma de acasă certificatele. Reiterează că pe ***** îl cunoaște fiindcă venea la ***** , ei fiind colegi, îl vedea doar când venea la acesta (f.d. 174-175 Vol. II);

- conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 08.06.2017 (f.d. 40-50 Vol.I);

- încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) și a mandatului judecătoresc din 30.08.2017 (f.d.7-123, Vol.I);

- conținutul procesului-verbal de examinare din 04.10.2017 a documentelor din cauza penală nr.2016978260 și anume: demers, ordonanța, încheierea, mandatul judecătorului de instrucție din 09 august 2017 cu privire la ridicarea documentelor bancare la filiala ***** , amplasată în ***** , procesul-verbal de ridicare din 10 august 2017, documente anexă la procesul-verbal de ridicare, procesul-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict, ordonanța de punere sub învinuire și procesul-verbal de audiere în calitate de învinuit a lui ***** din 19 mai 2017, din 05 iunie 2017, ordonanța de punere sub învinuire și procesul-verbal de audiere în calitate de învinuit a lui ***** din 27 septembrie 2017;

- cererea persoanei fizice de primire a mijloacelor bănești întocmită în forma blanchetă în limba rusă;

- ordonanța de punere sub învinuire a lui ***** din 19 mai 2017 emisă în cadrul cauzei penale, conform căruia ***** în prezența avocatului ***** a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal (f.d.124-195, Vol.I);

- Corp delict - CD-ul cu rezultatele măsurilor speciale de investigații, anexat la cauza penală (f.d.123, Vol.I).

7. Analizând probele prezentate în susținerea învinuirii aduse, Colegiul Penal ajunge la concluzia, că procesul penal pornit în privința inculpatului ***** în baza art. 325 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 332 (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

În conformitate cu art. 391 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În conformitate cu prevederile art. 63 Cod de procedură penală, (1) Bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît. (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît: 1) persoana reținută mai mult de 72 de ore; 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni. (3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuît mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuitul despre aceasta.

În ședința de judecată s-a constatat că, urmărirea penală a fost pornită „in personam”, ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 04.08.2017, nu însă pe careva fapte sau circumstanțe „in rem”. În ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, se indică în mod expres, pornirea urmăririi penale în privința cet. ***** pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal (f.d. 1 Vol. I).

Tot odată este de menționat că procurorul a emis la 15 ianuarie 2018, ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuît în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal (f.d. 211 Vol. I).

La 16 ianuarie 2018, prin ordonanța procurorului, ***** a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal (f.d. 215-216 Vol. I).

***** a fost pus sub învinuire în afara termenului de trei luni, contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece potrivit circumstanțelor cauzei, calitatea de bănuț a lui ***** se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmării penale, și anume din 04 august 2017, și a expirat la 04 noiembrie 2017 - dată la care procurorul urma să-l scoată pe ***** de sub urmărire penală sau să-l pună sub învinuire, respectând astfel exigențele alin.(3) art.63 Cod de procedură penală.

În partea constatatoare a ordonanței din 04 august 2017, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmării penale i-a atribuit lui ***** statutul procesual de bănuț, deoarece a indicat concret fapta prejudiciabilă și timpul comiterii acesteia, obiectul material al infracțiunii (natura concretă și cuantumul), încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuț *****. Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț în sensul dispoziției art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmării penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei, în speța dată această persoană fiind *****.

Se reiterează că calitatea de bănuț în privința lui ***** i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmării penale, adică din data de 04 august 2017 și a expirat de drept la 04 noiembrie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma să înainteze învinuirea lui ***** , sau să-l scoată de sub urmărirea penală. În speța, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuț în privința lui ***** expirase de drept la data de 04 noiembrie 2017. Însă învinuirea i-a fost înaintată la data de 16 ianuarie 2018 și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

Colegiul Penal menționează că calitatea de bănuț în privința lui ***** , odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuț și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa.

Prin decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2019, prin care s-a examinat recursul în interesul legii nr. 4-1ril-2/2019, Plenul a statuat că legea procesual-penală determină strict, că termenul de menținere a calității de bănuț se calculează începând cu data emiterii actelor procedurale, prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, iar în cazul constatării faptului că față de o persoană există anumite bănuțeli rezonabile, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta, sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației

persoanei, potrivit alin. (1) art. 63 Cod procedură penală, organele de urmărire penală au obligația să recunoască această persoană în calitate de bănuț și să aducă la cunoștință informația despre drepturile prevăzute la art. 64 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată consideră că urmează a fi luată în considerare jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (în continuare - CtEDO) care prevede alte standarde (mai înalte) în această materie.

Prin hotărârea sa în cauza Deweer versus Belgia, CtEDO a subliniat că noțiunea de „acuzăție” în materie penală la care face referire art. 6 din CEDO are un caracter autonom, care ignoră definițiile din dreptul intern. Acuzăția se definește ca notificarea oficială emanând de la autoritatea competentă, a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la o autoritate de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzăție penală implicită.

Astfel, garanția oferită de art. § 3 lit. a) din CEDO, aceea de fi informat asupra naturii acuzăției, începe să funcționeze doar din acel moment. Or, raportat la acel moment, reclamantul a fost informat în mod complet despre acuzăția îndreptată împotriva sa, omisiunea anterioară neputând fi luată în seamă sub aspectul art.6 din CEDO.

În Hotărârea Curții Constituționale nr. 42 din 14 decembrie 2000, se arată că „după ratificarea de către Republica Moldova a Convenției Europene pentru Drepturile Omului, pentru țara noastră a devenit obligatorie și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului”. Ulterior, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova”, Curtea Constituțională a reiterat că „practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. În asemenea condiții, aplicând mutatis mutandis jurisprudența CtEDO (care este constantă la acest capitol) rezultă fără echivoc că anume de la momentul începerii urmăririi penale - persoana dobândește calitate de bănuț.

Așadar, instanța de judecată reiterează că anume de la 04.08.2017 (data emiterii ordonanței de începere a urmăririi penale) ***** a dobândit calitatea procesuală de bănuț.

Instanța de judecată reține că recunoașterea calității de bănuț se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art. 64 din Codul de procedură penală (să știe de ce este bănuț, să fie audiat în prezența apărătorului, să ceară recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală ș.a.) (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr.26

din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Codul de procedură penală).

Totuși, în general, menținerea persoanei în calitate de bănuț este supusă unor limite temporare. În particular, potrivit prevederilor art.63 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț, persoana în privința căreia a fost dată o ordonată de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.

Conform art. 230 alin. (2) Codul de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța reține că „stabilirea unor termene procesuale ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere asigurarea desfășurării normale a urmăririi penale” [a se vedea: pct.22 din Decizia Curții Constituționale nr.82 din 18 noiembrie 2016 de inadmisibilitate a sesizării nr.130g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova (termenul de menținere în calitate de bănuț a persoanei)].

Prin instituția termenului, legea asigură îndeplinirea actelor procedurale în intervalele de timp impuse de succesiunea firească a etapelor procesuale menite să garanteze îmfăptuirea actului de justiție.

Termenele procedurale impun efectuarea în ritm rezonabil a tuturor operațiunilor specifice fiecărei faze procesuale, în vederea realizării scopului procesului penal, fără a împiedica aflarea adevărului sau lezarea în vreun fel a drepturilor și intereselor legitime ale părților. În ipoteza încălcării termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț, devine incidentă dispoziția art. 63 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Astfel, norma prenotată statornicește că la momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuțul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de v prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuț mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuțul despre aceasta.

Din sensul normei citate, Colegiul Penal deduce că atunci când expiră termenul de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - termenul de 6 luni, organul de urmărire penală are obligația pozitivă: 1) de a scoate persoana sub urmărire sau 2) punerea acestuia sub învinuire. Instanța remarcă că, în speță, nu există nici un acord al Procurorului General și al adjuncților săi în vederea prelungirii termenului de menținerea a lui ***** în calitate de bănuț.

Prin urmare, la momentul expirării a 3 luni de la 04.08.2017 (data începerii urmăririi penale), organul de urmărire penală urma să se ghideze de prevederile art. 63 alin. (3) din Codul de procedură penală (citate supra). În speță, contrar acestor imperative ale legii, se atestă că la 15.01.2018 ***** a fost recunoscut în calitate de bănuit, iar la 16.01.2018 a fost pus sub învinuire, adică cu omiterea termenului de 3 luni pentru înaintarea învinuirii, Eventual, procurorul urma să înainteze învinuirea cel târziu la 04.11.2017.

În cauza Stoianova și Nedelcu versus România, CtEDO a menționat: „carențele autorităților nu pot fi imputabile persoanelor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”.

Mai mult, toate actele de procedură întocmite după expirarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuit, sunt lovite de nulitate absolută. Această concluzie se răsfrânge și în privința rechizitoriului - ca act final de susținerea a învinuirii și sesizare a instanței de judecată.

În argumentarea acestei concluzii, Colegiul Penal că emiterea cu întârziere a ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului prezintă o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale inculpatului, iar în baza art. 94 alin. (1) pct. 8), alin. (2) Codul de procedură penală este nulă și respectiv, în corespundere cu art.251 din Codul de procedură penală, devin nule și toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală. Această stare de lucruri, conduce la lipsa probelor admisibile, și în consecință, conduce la imposibilitatea determinării vinovăției persoanei ca un element indispensabil al laturii subiective ale infracțiunii.

Astfel se subliniază că nu pot fi admise și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare probele acumulate în cadrul urmăririi penale, dar urmează a fi excluse, cum indică jurisprudența CtEDO, hotărârea Gafton vs Germania din 30.06.2008, unde s-a statuat că „dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate. S-a instituit principiul „Fructele pomului otrăvit”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sunt derivate (în strânsă legătură) din probele obținute în mod ilegal. Astfel spus, dacă sursa probantă „pomul”, este lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei „fructele” vor fi tot așa. În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alineatul (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 7g din 23 februarie 2016, pct.102, Colegiul penal lărgit reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.”

8. Colegiul Penal, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite apelul comun al avocaților ***** și ***** în interesele inculpatului *****, casează total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, în partea penală, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal pornit în privința lui ***** în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, se încetează pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

9. În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Admite apelul comun al avocaților ***** și ***** în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, casează sentința atacată integral pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Încetează procesul penal pornit în privința lui ***** în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

Corpus delict - CD-ul cu rezultatele măsurilor speciale de investigații, anexat

la cauza penală - de păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 30 iulie 2020, ora 14:00.

Președintele ședinței

Teleucă Stelian

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Furdui Sergiu